

værende Færgeforbindelse betaler sig. Jeg har ogsaa her foretaget en Sammenligning mellem Færgeoverfarten ved Store Bælt, Lille Bælt og Masnedø.

Store Bælt-Overfarten giver et ret betydeligt Overskud fra Aar til andet. Jeg har ogsaa under denne Beregning inddraget de 8 sidste Trafikaar. I disse Aar har denne Overfart givet et Overskud af 2,406,723 Kr. eller gennemsnitlig 308,340 Kr. aarlig. For Lille Bælt-Overfarten er Forholdet ikke saa gunstigt. I 3 af de 8 Aar har den givet Underskud, som maa fradrages de 5 Aars Overskud, men den har i alt i de 8 Aar givet et Overskud af 104,456 Kr. eller 13,057 Kr. aarlig. For Overfarten mellem Masnedø og Falster er Forholdet derimod ganske anderledes, idet Overfarten her hvert eneste Aar har givet et stort Underskud. Der har i de 8 Aar været et samlet Underskud af 349,349 Kr. eller et gennemsnitligt aarligt Underskud af 43,668 Kr. Og saa har jeg endda her holdt mig til den mest gunstige Beregningsmaade, der i det hele kan anvendes paa denne Overfart. Jeg har benyttet de Tal, der findes i Statsbanedriftens Beretning, og disse ere, baade hvad Udgifterne og Indtægterne angaar, ikke fyldestgørende. Det oplyses vi om ved det foreliggende Forslag. Der er allerede gjort opmærksom paa, at vi i Henhold til Statsbanedriftens Beretning ved Masnedøoverfarten have haft en Udgift paa 192,780 Kr. i det sidste Aar, men i Lovforslaget angives Udgiften i det sidste Aar som bekendt til omtrent 360,000 Kr. eller 166,000 Kr. mere end Statsbanedriftens Beretning angiver. Endvidere er der et andet Forhold, som det ærede Medlem for Horsens Landkreds allerede har gjort opmærksom paa, at der ogsaa maa tages Hensyn til her. Det er, at man her beregner Afstandene efter 10 Kilometer, saa at man faar Afstanden formindsket med 6 Kilometer, hvorved Indtægten formindskes med 0,6, hvad der vil blive noget som 100,000 Kr. for det sidste Aar, og saa bliver i Virkeligheden det økonomiske Udbytte af Masnedøoverfarten rent elendigt for ikke at sige i høj Grad bedrøveligt.

Der henvises i Lovforslagets Bemærkninger til den alvorlige Konkurrence, som tænkes paaført ved den Forbindelse, der aabnes næste Aar mellem Sverige og Tyskland. Jeg er ikke i Stand til at afgøre, hvor alvorlig denne Konkurrence vil blive, men jeg vil henvisse til det, jeg tidligere sagde om Lovgivningsmagts Beredvillighed til at forbedre København—Gedser

Routen ved den i Fjor vedtagne Lov om Anlæg af en direkte Bane fra København til Køge.

Der er desuden et Forhold, jeg til Slutning kunde ønske at gøre opmærksom paa i Anledning af dette Lovforslags Behandling, og det er, at det formodentlig maa være Meningen, at dette Lovforslags Gennemførelse ikke skulde sinke Anlægget af de Jernbaner, navnlig de Statsbaner, vi vedtog i Fjor. Med Hensyn til Privatbanerne tillægger jeg dette Spørgsmaal mindre Betydning. Naar Lovgivningsmagten i Fjor netop vedtog de Statsbaneanlæg, som kom paa Lovforslaget, og udskød andre Forslag, der ogsaa var under Overvejelse i Kommissionen og maaske i Folketingsudvalget, var det simpelt hen ud fra den Betragtning, at det var de mest nødvendige Jernbaneanlæg, der blev vedtagne, og det er derfor efter min Mening uforsvarligt ikke samtidig med at vedtage dette Lovforslag at drage Omsorg for, at dets Gennemførelse ikke i mindste Maade sinke de Statsbaners Anlæg, som ere vedtagne. Hvis Lovforslaget vedtages og skal føres ud i Livet, vil det bag efter være vanskeligt at bevise, at dets Gennemførelse ikke har mindsket Statens Eyne til at gennemføre de allerede vedtagne Jernbaneanlæg saa hurtigt, som ellers ske kunde. I Henhold til den Jernbanelov, som vedtoges i Fjor, kan der anvendes $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. aarlig af Statskassens Midler til Statsbaneanlæg. Nu tror jeg ikke, at dette Beløb bliver formindsket, hvis dette Lovforslag vedtages, men desuagtet kunde det foreliggende Lovforslags Vedtagelse godt forsinke Anlægget af de Statsbaner, der blev vedtagne i Fjor, for man kunde tænke sig, at Regering og Rigsdag kunde blive enige om, at Beløbet $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. skulde sættes op, i hvert Fald er det ingen Hemmelighed, at der i Fjor var stærk Stemning baade i Folketingsudvalget og vel ogsaa i Tinget for at sætte Beløbet op. Nu foreslaas det, at der, hvis dette Lovforslag bliver vedtaget, kan bruges i indeværende Finansaar 500,000 Kr. til Paa-begyndelse af Arbejderne ved Masnedund-Broen. Hvis vi nu i Fjor havde sat dette Beløb paa $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. op med $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., havde vi faaet den samme Udgift, naar man holder Masnedund-Broen ude af Betragtning. Jeg ønsker derfor, at det foreliggende Lovforslag maa blive underkastet en grundig Behandling i det Udvalg, som forhaabentlig bliver nedsat om Sagen. Jeg er overbevist om at være i Overensstemmelse med Flertallet i dette Ting eller dog